

102202

Mina nio skolår

Jag skulle snart fylla sju år och jag

och min familj hade varit på öland

under mina föräldrars semester.

Jag kommer ihåg att jag var väldigt

nervös för att börja i skolan, och

det kändes som om tiden gick

jätte fort för helt plötsligt var

det måndagen den tjugonde Augusti.

Den enda tröst jag kände var att jag

bara behövde vara i skolan knappt

en timme den dan. På vägen till

skolan gick jag med min mamma

hand i hand och det ända jag

fänkte på var att komma hem så

fort som möjligt.

När vi väl kom till skolan och jag såg

alla andra barn som skulle börja i

ettan så kändes det som om jag

var den enda som inte kände någon.

* I och för sig kände jag en kille

som hette Jonas men han var sjuk

den dagen. Efter några minuter

ringde det in och det blev uprop

Efter cirka 40 minuters dösnack

så fick man gå hem.

Efter några veckor började man

lära känna alla andra barn och

da blev det ganska kul att ga

i skolan, i alla fall pa rasterna

Nat jag minns laromassigt var

matte bockerna for dom var det

knappat en siftra i, det var mest

bara frukter, bilar och bollar i dom.

sa i ettan blev mest bara lek och

skoj i . . .

Men i tvaan var det mera skriva

och lasa vilket inte var sa kul.

Men min bror hade lart mig

ganska mycket, sa bockerna var

fortfarande inga problem. Det

man markte mest av, det var

läxorna som man började få.

Hade man otur så fick man mer

än en läxa i veckan vilket man

tyckte var väldigt mycket då.

Det jag minns mest, det var

att vi som gick i 2A tyckte att

vi var bäst och dom som gick i

2B tyckte dom var bäst.

Så vi var tvungna att göra upp på

nåt sätt och det gjorde vi genom

att starta ett litet krig. Varje rast

slogs vi klassviss mot varandra i

en källbacke. Eftersom jag var längst

i min klass så fick jag vara ledare

för vår klass. Vårt sk krig slutade

med att jag och 2B:s ledare slogs

mot varandra och eftersom 2B:s ledare

var ett antal decimetrar kortare än

mig så vann jag och vår klass. Det

var i trean Jakob Wallner började i

vår klass och sedan dess har vi alltid

varit vänner. I resten av lägstadiet höll

A och B klasserna på att bevisa vilka

som var bäst.

Men när man började i mellanstadiet

blev det betydligt svårare för då kom

engelskan in bilden vilket var ett helt

främmande språk för en, man förstod

knappt nånting av vad som stod i
böckerna eller vad läraren sa. På
mellanstadiet började man också bli
intresserad av tjejer och då blev
genast en massa tjafs om vem som
tycker om vem och om att vara ihop
eller inte.

I femman och sexan hade man
också hemkunskap och maskinskrivning
och jag minns hur liken man kände
sig bland alla ättor och nior när man
bland annat stod i matkön och det
kom en biffig nia och knuffade till
en. För övrigt var femman och sexan

ganska lätta, bara man lyssnade och

hängde med på lektionerna. När man

sedan började på högskolan så blev

● det en väldig skillnad. Man fick

● mycket mer läxor och prov och

skoldagarna blev längre. När man

gick i sjuan och åtton var rasterna

jätte tråkiga för i fritidlokalen

● var det bara störriga nior som

● spelade biljard. Men nu är man

själv nia och då är det man själv

spelar och har kul. För övrigt är

högskolan som alla andra stadium, det

är bara lyssna, hänga med och

102202
göra det man ska så går allting

bra. Jag själv anser inte betygen som

någon press. END